Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41366
Copyright: Melk, Benediktinerstift

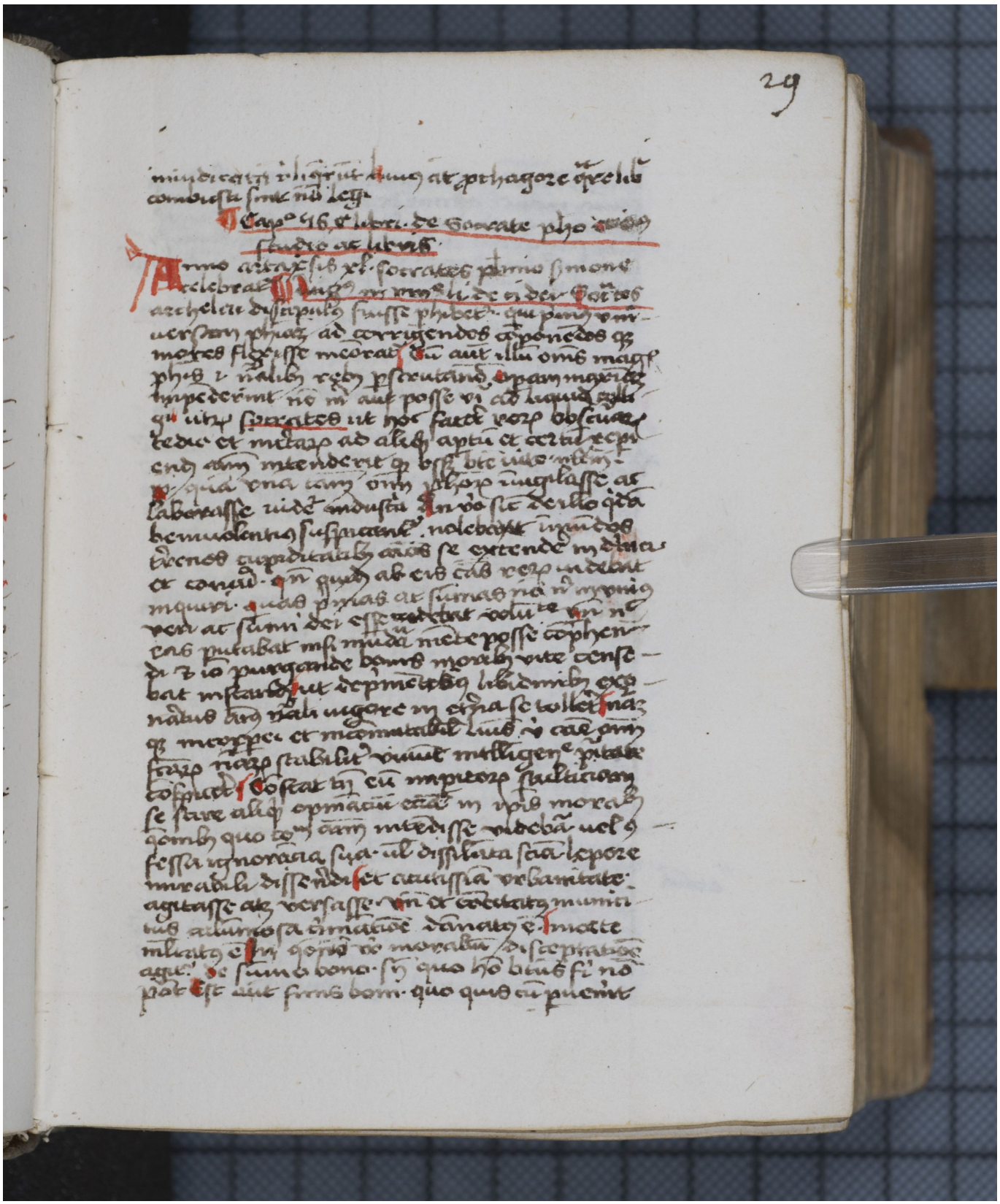

29

Capo 46 et libri. de Socrate phio
scendo et libris.

Anno ante xpi. Socrates primus simone
celebrat. Iste ut ait de eo Tullius
archelai discipulus fuisse phibet. qui primus omni
uersam philam ad corrigendos et ponendos
mores flexisse memorat. Cui aut illu omes magis
phos i natis rebus perscrutando et parum magnitudo
impedierint no m aut posse vi ad liquid ellu
gere. Socrates ut hoc facere posset obscuritate
dei et metaph ad alia aptu et certa reper
endo cum intendere et posse dicit illo mlto
plus quia una tam omni philosophia iuuiglasse ac
laberasse uide endustia. In do sic de illo gda
benuolentia suspicatur. nolebat ingenios
tecnos cupiditatib aios se extendere in diuina
et conid. q in quib ab eis cas reip indent
inquiri. quas primas et sumas na in ipsis
rerum et summi dei esse ratiat colere. sed ne
cas putabat nisi multa mete posse cophen
di. et io purgande bonis moribus vite conse
bat inseruiens. ut deprimeretur libidinibus exp
natus ad rata uigore in etia se tollet. na
q mores et mutabilis eius. ideo cae omni
studio naturam stabilitu diuit intelligere. putat
tosqui. Socrat ty eu inpetero sapientiam
se scire aliq opinatiu cetaq in uoib moribus
gentib quo ty cum intedisse videbat uel o
fessa ignoratia sua. uel disputata sua. repore
mirabili disse indiscrete caussia vehemente
agitasse atq versasse. in et contentus munici
bus alumnos sua dimittere danatq e. mette
mlicatq e. in gorio de moribus disceptando
agere. de summo bono. sy quo ho beatus fi no
potest esse aut finis bonorum. quo quos cu puerit